

Хората казватъ: „Защо Господь, като е всемогущъ, не оправи свѣта?“ — Какъ да го оправи?“ — „Онзи, който лъже, да му изсѣхне езикътъ; онзи, който краде, да му изсѣхне ржката“. Ами тогава ние щѣхме да имаме единъ свѣтъ само отъ нѣми и сакати. Какъ мислите — щѣше ли да ни бжде приятенъ такъвъ единъ свѣтъ, само отъ неджгави хора? Господь, обаче, дава диаметрално противоположно управление, върви по обратния на този процесъ и казва, че, който иска да бжде господарь, трѣбва да бжде слуга. Тоя процесъ състои въ слѣдното. Силнитѣ хора искатъ обикновено всички рѣки да се вливатъ въ тѣхната рѣка; въ доброто, обаче, процесътъ е тъкмо обратенъ — Господь се разлива въ малки рѣкички и, намѣсто Той да ги управлява, оставя тѣ сами да се управляватъ. Може да направите единъ малкъ опитъ въ вашия домъ. Да излѣзе отъ васъ мисълта вие да управлявате; турете си на ума да станете слуга — да станете слуга зарадъ Господа, и тогава ще слѣзете на мѣстото на Господа. Търсите Господа на небето, но Той не е тамъ; когато вие пѣшкате и страдате, Той е въ васъ. И туй, което хората наричатъ راستене, напрѣдване, то е, че въ този процесъ работи Господь. Той е най-добриятъ работникъ. Нѣкои се оплакватъ: „Защо Богъ не вижда нашитѣ страдания?“; но Той казва: „Нѣмамъ врѣме; Азъ съмъ толкова заетъ съ вашитѣ работи, заетъ съмъ съ много по-важни ваши работи; когато остане врѣме, ще се занимая съ вашитѣ външни дребни недоразумѣния“. Туй не е алегория, а дѣйствителность. Има единъ стихъ въ Свещеното Писание, въ който Господь казва: „Азъ бѣхъ на Израиля като нато-